

SZABÓ IVÁN MDF-TAG

Tegnap lapunkban interjút közöltünk Szabó Ivánnal. A cikkben – sajnálatos hiba folytán – tévesen jelent meg párthovatartozása. Szabó Iván természetesen az MDF képviselője és pártja gazdasági szakértője.

A szabaddemokraták „kiszgazdásodása”?

Csúcs után

Egyetlen perc volt a Szabad Demokraták Szövetségének kongresszusán (szombat délután), amikor mindenki, küldöttek, meghívottak, Tölgyessy-hívők és „mag”-pártiak egyaránt azt hitték, hogy egyben lehet tartani a párt áramlatait: amikor *Tamás Gáspár Miklós* lelépett a szónoki emelvényről. Sokféle vastapsot és ovációt hallottam már mostanában, de ilyet, ilyen „demokratikus” ünneplést még soha. Ez persze T. G. M. egyéniségéből következhet, akiről sok mindent el lehet képzelni, de hogy bármikor, bármilyen körülmények között hatalomra törjön, egyáltalán: ő, a született ellenzéki, bármilyen kapcsolatba kerüljön a hatalommal, legyen az akármilyen párti, akár SZDSZ-es is – nos, ilyet a legelfogultabb szabaddemokraták sem állíthatnak. A kétnapos kongresszus egyértelműen legnagyobb sikerét aratta, amikor öt percre korlátozott felszólalásában („tapssal ne vegyetek el az időmből!”) a maga könnyed, szellemes, nagyívű parabolákra kész módján két dolgot mondott ki határozottan. Egy: „a kormánykoalíció azon köreinek, akik meg akarják félemlíteni az ellenzékét, azt üzenjük, hogy Kádáréktól sem féltünk, tőlük sem félünk”. Kettő: „ha ti elfelejtitek, drága barátaim, hogy mi nem azt gondoltuk, hogy a szabaddemokratáknak minden stratégia jó, ami sikeres, ha elfelejtitek, hogy mi vagyunk az egyetlen párt Kelet-Európában, amely kompromisszumok nélkül, keményen és kihívóan állt ki a szabadság, a nyugati értékek mellett, ha most házi sütetű személyi kultuszokra szavaztok, akkor az utóbbi két-három év hiába volt, és akkor én beadom a válópört szevasztok!”

Az ezután következő vastaps *Tölgyessy Pétert* és *Kis Jánost* is arra készítette, hogy helyükről felállva, T. G. M.-hez menjenek, kezet szorítsanak vele, s a küldöttekkel együtt ünnepeljék.

Ez a perc azonban hamar elmúlt. Már a három elnökjelölt felszólalásakor érezni lehetett, hogy itt nem a Kis János búcsúbeszédében kegyetlen őszinteséggel felvázolt politikai elemzések döntik el a végeredményt (Kis: Lengyelországban és Cseh-Szlovákiában az elnöki hatalom bevezetése a legközelebbi veszély, nálunk a végtelenségig központosított végrehajtó hatalom). Tölgyessy volt az, aki nem vesztegette az idejét elvi alapvetésekre, hanem (egyértelműen a három közötti legjobb szónokként) országjáró útjain lelt jelszavára épített: *sikert ígért* a pártnak a következő országgyűlési választásokon. *Mécs Imre*, „altató” stílusú beszédében egyedül állt ki a párton belüli sokszínűség, a platformok mellett, *Dornbach Alajos* pedig a „megőrizve megújítani” politikája mellett érvelt. A szombati nap elején még hatvanegyven százalékban Dornbach javára szóltak a folyosói találgatások, este már *Haraszi Miklós* is egyértelműen Tölgyessyt javasolta befutónak. (Talán azért, mert felszólalását, amelyben T. P. állásfoglalásainak következtetésére hívta fel a figyelmet, például arra, hogy semmi jogelméleti kivéttnivalót nem talált a Zé-

tényi-Takács féle törvényben, a küldöttek ingerülten félbeszakították.)

Eörsi István is hiába utalt arra, hogy ez a szabaddemokratáknál meglehetősen szokatlan stílus: a közbekiáltások, füttyök, kitapsolás, pfújolás, ez maga a hisztéria, ami ellen oly sokszor és joggal lépett föl a párt más pártok esetében, s amitől majd Tölgyessy Péternek is jó lesz elhatárolódnia. A végeredmény mindenkit meglepett: Tölgyessy 528 szavazattal győzött, Dornbach 339-el második (!) valószínűleg azt jelzi, hogy '56 már a szabaddemokratáknál sem érdekel túl sok embert, és igenis: egységes, ne adj' isten, monolitikus pártot szeretne a küldöttek többsége.

Amely többségnek, miután „túlgyőzte” magát, villámgyorsan kellett leszámolnia ábrándjával: hogy Tölgyessy vezetése alatt a legendás nevek továbbra is fémjelzik a pártvezetést. Az ügyvivői testületbe már a jelölést sem fogadta el *Eörsi István*, *Eörsi Mátyás*, *Haraszi Miklós*, *Magyar Bálint*, *Rajk László*, *Soós Károly Attila*, *Bauer Tamás*, *Hack Péter*, *Hodosán Róza*, *Pető Iván*, *Szabó Miklós*, *Szent-Iványi István*, *Tamás Gáspár Miklós*. A visszautasításokat a legjobb esetben is dermedt, vagy inkább fagyos csend fogadta, ám esetenként fütty és kiáltások: „menj a francba!”... Ismét a folyosó: „demokratikusan szétvertük a pártot”, „a régiek elárulták Tölgyessyt”, „megkezdődött az SZDSZ kiszgazdásodása”. Tölgyessy maga egy mondatban vélt reagálni az utóbbi jelenségre: „néha nem tudtam, hogy a Testnevelési Főiskolán vagyok-e”... (ahol, ugyebár, a kiszgazdák szokták megrendezni hét végi üvöltözéseiket).

Végül ezen a pocsékul rendezett kongresszuson (a Vasas Fáy utcai kézilabdacsarnokában, ahol moccanni sem lehetett, s vasárnap majdnem egy egész napra volt szükség ahhoz, hogy összszámolják az ügyvivőtestület tíz tagjára adott voksokat) ötvenötven százalékban kerültek be az ügyvivők közé régiek: *Mécs*, *Dornbach*, *Juhász*, *Solt*, *Béky* illetve (ismét a folyosóról) „nyeretlen kétévesek”: *Kádár Péter*, *Szabó Béla István*, *Kiss Róbert*, *Szigeti István*, *Podkoniczky István*. Ez a szavazatok sorrendje is. Az új ügyvivőtestületet az új pártelnök kampányához híven e szavakkal mutatta be a kongresszusnak: „ez az a csapat, amelyik legközelebb legyőzi az MDF-et!” Azonban sem a bemutatottak, sem a közönség arcáról nem sugárzott ez a hit. Valahogy nem úgy néztek ki, mint akik győzni fognak...

Számomra három dolog vált világgosszá e két nap alatt: az SZDSZ-en belül is teret, méghozzá nagy teret nyert egyfajta „népszerű radikalizmus”: ez a vónal most a meghatározó. Ez az „új” párt már nem sokat vacaköl elvekkel: csak a hatalmat akarja, és semmi mást – de azt nagyon! S ha formálisan még egyben van is az SZDSZ, mostantól alighanem abban sorakozott föl az MDF mellé, hogy végletesen megszűnt, a csúcsról lefelé tartó párttá változott. **Pekarek János**

Az MDF-iroda tájékoztatója

Az MDF székesfehérvári szervezete következő tagsági fórumát november 27-én, (szerdán) 17 órakor tartja a Piac tér 22–24. szám alatti épület I. emeleti nagytermében.

A vezetőség nevében
Dr. Franyó Ildikó